

UDRUGA RAVNATELJA U DJELATNOSTI
SOCIJALNE SKRBI REPUBLIKE HRVATSKE

BANA JOSIPA JELAČIĆA 78C, ŠIBENIK

OIB: 43506469492

Šibenik, 15.07.2019

Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku,
Zagreb, Trg Nevenke Topalušić 1

Pučka pravobraniteljica, Zagreb, Trg hrvatskih velikana 6

Pučka pravobraniteljica za djecu, Zagreb, N.Tesle 10

Pučka pravobraniteljica za osobe s invaliditetom, Zagreb, Savska
cesta 10

Hrvatski sabor, Trg sv.Marka 6
-Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku
-Odbor za obitelj, mlade i sport

Ustanove socijalne skrbi u RH-s v i m a

Poštovani,

Obraćamo Vam se ovim pismom u ime članova Udruge i svoje osobno kojemu je svrha izraziti iskrenu ljudsku i kršćansku sućut obitelji i zaposlenicima u djelatnosti socijalne skrbi u povodu strašnog zločina koji nam je otrgnuo iz naše sredine kolegicu Blaženku Poplašen i poziv na molbe dobrom Bogu da kolegu Ivana Pavića obogati u bitci za život kako bi po ozdravljenju nastavio smisao dara dijeljenja svjetla kao uzor u izgrađivanju života dostojnoga za življenje. Sigurni smo da su kroz ovakve ili slične naočale i Blaženka i Ivan gledali i svi mi Blaženke i Ivani nismo pojedinci koji se bore za neke svoje osobne probitke, nego članovi djelatnosti i zajednice koji su s njom živjeli i za nju dali život. Ovim pismom također želimo potaknuti širu zajednicu na aktivnosti koje će biti poticajne za ovu djelatnost kako u stručnom tako i sigurnosnom smislu.

Okolnosti u kojima živimo takve su kakve jesu. I nikada nećemo postići da one budu onakve kakve baš želimo imati. To je neprestana borba i tako će i dalje biti. Važno je razmišljati kako treba činiti da nam bude bolje i nakon toga dati sve od sebe. Naravno da trebamo gledati kroz objektivne naočale, koliko to koristi zajednici čiji smo članovi i kada bismo znali tako postupati, puno toga oko nas bilo bi drugačije. Nema nam druge doli neprestano učiti mudrost življenja koje će biti svjetlo da nam osvjetljava puteve života.

I nije upitna naša želja kao i trud na promicanju socijalne djelatnosti koja je po svojoj vokaciji humana, na dobrobit svih ranjivih skupina, političke, stručne i zainteresirane javnosti. Istodobno nam se nameće pitanje što možemo učiniti kako bismo upravo sve nas djelatnike u socijalnoj skrbi koji predstavljamo i zastupamo tu plemenitu djelatnost u unutarnjem državnom ustroju jer Ustav RH našu državu između ostaloga definira i kao socijalnu državu, osnažili i pravično vrijednovali sva

stručna i ljudska nastojanja da mjesto gdje živimo bude po mjeri prihvatljivog i sretnog života. Moramo reći da naša djelatnost nije atraktivna, crpi ogromne profesionalne i ljudske kapacitete u svakodnevnom iznalaženju najboljih izlaza iz složenih životnih situacija pojedinaca i grupa građana obavljajući javne ovlasti povjerene ustanovama i drugih aktivnosti koje pretpostavljaju stručne i ljudske reference.

Sigurni smo da i lokalna politika izvorišnu osnovu našega Ustava pored obveza preuzetih Zakonom iz ove djelatnosti izvršava prema nekim ranjivim skupinama, može u većoj mjeri podupirati djelatnost kroz prepoznavanje uloge i značaja izvršenih i provedenih javnih ovlasti od strane socijalnih radnika i sukladno tome, suradno s ostalim akterima kako na nacionalnoj razini međuresornih tijela ublažavati i otklanjati neuralgične točke koje dezavuiraju pozitivna dostignuća stručnih i kvalitetnih nositelja djelatnosti.

Svakako u ovom trenutku pozdravljamo inicijativu izvršne i zakonodavne vlasti RH kojom se nastoji osigurati učinkovitija zaštita socijalnih radnika u smislu stjecanja statusa službene osobe kao i stručnog identiteta. Jednako apeliramo i na Komoru socijalnih radnika da „ljekarničkom vagom izmjere“ eventualne propuste socijalnih radnika poglavito u odlukama socijalnog radnika kada izabere od dva zla ono koje je manje, kao što je npr. potpisivanje ugovora o smještaju u ustanovu duševno bolesne osobe. Izostanak potpisa od strane samog korisnika je bilo puno manje zlo u odnosu na njegovo ukupno zdravstveno stanje i okruženje, a koje je u konačnici po prijavi osobe korisnika iz šire obitelji, od strane Komore rezultiralo opomenom prema socijalnoj radnici ustanove. I nakon izrečene opomene koju dotična socijalna radnica i ravnatelj ustanove poštuju, su uvjerenja da je socijalna radnica upravo birajući manje zlo postupila sukladno propisima i za najbolju dobrobit korisnika. Ovaj apel nema značenje prigovora već želimo apostrofirati potrebu učinkovitije zaštite socijalnih radnika.

Na kraju moramo istaknuti opće poznatu činjenicu da socijalni rad umnogome troši čovjeka. Potrebno je stalno pronalaziti izvore s kojih se napajamo snagom za dalje. Stoga, apeliramo na zajedničko djelovanje koje će biti „motor“ za poboljšanje. Time ćemo spriječiti i vlastitu socijalnu isključenost čime postajemo samosvjesniji i zaštićeniji članovi društva koji obavljaju vrlo rizičnu i traumatizirajuću profesiju. Socijalni radnici ne uzmiču pred teškoćama, prema onima koji su potrebiti odnose se s pozornošću i ljubavlju, razumiju njihove padove, bunt i nažalost otpor našim nastojanjima. S druge strane ne treba zaboraviti da i socijalni radnici trebaju podršku i zajedništvo jer je to zalog da naraštajima koji dolaze stvore plodno tlo za dobro sjeme koje obilato rađa. Istodobno je to i doprinos daljnjoj demokratizaciji i razvitku naše Domovine. Svaki napor kojega ćete uložiti za poboljšanje ove djelatnosti višestruko će nam biti vraćen pa vam se na vašim činima unaprijed iskreno zahvaljujemo.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK UDRUGE:
Mario Mihek